

regulering af boligforholdene, skal $\frac{1}{4}$ anvendes til øget vedligeholdelse og halvdelen bindes i en fond, jfr. § 32, stk. 1, i nævnte lovforslag. Ved sidstnævnte bestemmelse er dog status og kommunernes udlejningsejendomme udtrykkeligt undtaget fra forpligtelsen til at foretage binding af nogen del af lejeforhøjelsen, og lejeforhøjelser, der i sådanne ejendomme gennemføres i medfør af bestemmelsen, indgår således i de offentlige kasser. Ved nærværende bestemmelse åbnes imidlertid adgang for kommuner, der ønsker det, til at anvende den del af lejeforhøjelserne i kommunale udlejningsejendomme, der ikke skal anvendes til øget vedligeholdelse af ejendommene, til ydelse af hel eller delvis rentesikring. Det må dog være en forudsætning, at den omhandlede del af lejeforhøjelserne ikke er nødvendig til dækning af et eventuelt underskud ved ejendommenes drift. Ved lov nr. 160 af 11. maj 1966 åbnedes der mulighed for, at boligministeriet kan yde rentesikring for indtil 12.000 lejligheder i en årrække, og den her foreslåede adgang til kommunal rentesikring vil således give mulighed for opførelse af yderligere et antal lejligheder med samme nedsættelse af den effektive rente af de i ejendommen optagne lån. Den kommunale støtte efter denne bestemmelse kan enten ydes i kommunens eget boligbyggeri eller i almennyttigt byggeri.

Det er ministeriet bekendt, at Københavns kommune er interesseret i at kunne få mulighed for at få opført et yderligere antal lejligheder på samme rentesikringsvilkår, som den statslige ordning åbner adgang til i almennyttigt byggeri, men der foreligger ikke oplysninger om, i hvilket omfang andre kommuner eventuelt vil gøre brug af den foreslåede hjemmel.

Stk. 3 giver kommunerne adgang til af henlagte beløb af de omhandlede lejeforhøjelser at yde rente- og afdragsfrie lån til boligtagere i almennyttigt byggeri til betaling af beboerindskud, jfr. § 73.

Kommunalbestyrelsen kan dog til enhver tid forlange lånene forrentet og afdraget efter de i stk. 4 nærmere anførte regler, således at tilbagebetalte beløb vil kunne anvendes til rentesikringsydelse.

Til nr. 2.

Den foreslåede ændrede affattelse af 1.65, kap. XV, er i første række motiveret af ønsket om at fremme det almennyttige byggeris selvfinansiering, jfr. herom de indledende bemærkninger.

Herudover er der foretaget enkelte andre ændringer, som udviklingen har givet anledning til, ligesom man har benyttet anledningen til at foretage en omredigering af kapitlets bestemmelser.

Endelig har man ændret terminologien således, at fællesbetegnelsen for de almennyttige virksomheder „sociale boligforetagere“ erstattes af „almennyttige selskaber“. Til de enkelte bestemmelser i forslaget bemærkes i øvrigt følgende:

Til § 103.

Bestemmelsens indhold svarer til 1.65, § 103, stk. 1 og 2.

Til § 104.

Bestemmelserne svarer til 1.65, § 103, stk. 3, og § 104, stk. 2 og 4-5, suppleret med en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter boligministeren som led i bestræbelserne for øget decentralisering af administrationen kan bemyndige lokale myndigheder, f. eks. kommunalbestyrelser, til at udøve godkendelsesbeføjelserne vedrørende selskabernes vedtægter.

Til § 105.

I forslaget § 105, stk. 1, er der i forhold til den hidtidige formålsbestemmelse i 1.65, § 104, stk. 1, foretaget en ændret affattelse. Formelt er den gældende bestemmelse et krav til indholdet af vedtægterne, medens forslaget gør formålet til et direkte lovkrav, som vil være gældende uanset vedtægternes formulering. Vedrørende indholdet af bestemmelsen har man på baggrund af den øvrige ændring i lovgivningen fundet det naturligt at præcisere, at formålet er såvel at opføre som at drive beboelsesejendomme med gode, tidssvarende lejligheder, der svarer til behovet hos sådanne lejlighedssøgende, som efter deres personlige og økonomiske forhold har fortrinsret til boliger i almennyttigt byggeri, jfr. § 109. De hidtidige bestemmelser om mindre- og mindstbemidlede foreslås ændret således, at der åbnes mulighed for en mere hensigtsmæssig ordning på dette område, jfr. bemærkningerne til § 109.

Stk. 2 indeholder bestemmelser, der svarer til reglerne i 1.65, § 104, stk. 1, og § 47, stk. 3.

Stk. 3 om opdeling af selskaber i afdelinger har ikke hidtil været lovfæstet, men hidrører fra normalvedtægterne for de almennyttige selskaber.

Stk. 4 svarer ganske til 1.65, § 114.

Til § 106.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er nye. Man har i stk. 1 fundet det naturligt udtrykkeligt i loven at fastslå, at der er pligt til at foretage en rationel og billig administration, samt at bestyrelsen for det enkelte selskab tillige har pligt til ved forvaltningen at tilgodese beboernes interesser og varetage den